

Rusko a Čína – překročily Rubikon

 putin-today.ru/archives/176823

25 марта 2023 г.

Россия и Китай – Рубикон перейден

Mezi mnoha znameními a politickými gesty, které provázely návštěvu prezidenta Si Ťin-pchinga v Moskvě, bych upozornil na další, kterému málokdo věnoval pozornost – nejde jen o první zahraniční návštěvu čínského vůdce po znovuzvolení (která je vždy považována za důležité politické gesto), ale stalo se to jen týden poté, co Si Ťin-pching potřetí nastoupil do úřadu prezidenta ČLR.

Opravdu, téměř každý vůdce podniká cesty do zahraničí (a soudruh Xi to dělá docela zřídka) a přes všechnu důležitost faktu „primátu“ se jím v každém případě někdo musí stát, a je jasné, že to nemůže být podřadná mocnost. , ale To znamená, že výběr "trasy" není příliš velký.

Načasování návštěvy čínského vůdce je proto ještě významnějším gestem, které má ukázat, jak důležité jsou pro Čínu vztahy s Ruskem a jak hluboko sahaly.

Je jasné, že každé slovo ve vyjádřeních vůdců a podepsaných dokumentech „lupou“ rozpitvávala řada analytiků, politologů atd. a celkově působili vcelku „klidně“, bez hlasitých senzací. Ale to nejdůležitější zachránili dva vedoucí „na dezert“ (pamatujete na klasiku: „Poslední věta je nejpamátnejší“?).

Již v okamžiku neformálního rozloučení vůdců Ruska a Číny zachytily kamery slova prezidenta Si Ťin-pchinga: „*Jsmo hnacím motorem změn, které nebyly 100 let vidět. Opatrujte se, drahý příteli.*“

Připravené „impromptu“, fráze, dokonce i dokumenty, údajně náhodně či dokonce „nedostatek“ zveřejnění, běžné politické gesto – například si můžete připomenout, jak v příběhu o setkání s Vladimírem Putinem, brožura s popisem „náhodou“ se dostal do rámu dosud absolutně tajného systému Poseidon.

Tentokrát tímto způsobem zaznívá to, co strany považují za nevhodné oficiálně hlásat - vznikla politická, ekonomická a samozřejmě vojenská aliance, která si klade extrémně ambiciózní úkoly, radikálně změnit všechny „pravidla“, které se vyvíjely v průběhu minulých staletí, tzn. politickou dominanci Spojených států a celého „kolektivního Západu“.

To znamená, byť v zastřené podobě, podpora Ruska na jeho dnešní hlavní frontě, té ukrajinské. Podpora, která se samozřejmě nebude odehrávat pouze slovy a nejen v ekonomické sféře.

Úniky se již objevily (dost možná plánované) u velkých dohod ohledně dodávek radioelektronických dílů a komponentů (úzké hrdlo ruského vojensko-průmyslového komplexu) a rádiových komplexů dvojího užití.

Jistě jsou i jiné, opravdu uzavřené aspekty a Západ už začíná škemrat o neoznačené munici používané ruskou stranou (ráže zbraní obou zemí, jak víte, jsou stejné). Zřejmě v tom bude hrát významnou roli

KLDR jak v „organizačních otázkách“, tak v zapojení svého mocného vojensko-průmyslového komplexu a není náhoda, že se slova o její podpoře objevila ve společném prohlášení po návštěvě.

Pro Rusko bude zajímavé zadávat v Číně objednávky na různé součástky a mechanismy pro vojenskou techniku. To může být opravdu úzké hrdlo – kromě čistě bojového poškození se vybavení jednoduše opotřebuje během intenzivního nepřátelství, existují pancéřové „krabice“, ale problém je s „mechanikou“, zejména proto, že se ze skladu odstraňuje velké množství vybavení a je také potřeba uvést do provozuschopného stavu.

Jaký to může být problém, ukazuje příklad nepřítele (Západu), který je nucen vyvinout velké úsilí, aby připomněl techniku řízenou Ozbrojenými silami Ukrajiny (slibují, že připraví 100 starých Leopardů-1 pouze do konce roku) a dokonce i zařízení formálně v provozu se z velké části ukázalo jako neschopné.

A samozřejmě drony a mnoho dalšího... Obecně má Rusko nyní silný týl, díky kterému jsou naděje na jeho vyčerpání zcela pomíjivé. Proto ta divoká hysterie na Západě kolem návštěvy Si Ťin-pchinga – jasně ukázal, že naděje, že Čína zaujme poněkud „odstupnou“ pozici, zdrží se přímé podpory Rusku, se nenaplnily.

To měl demonstrovat „doprovod“ návštěvy, který byl zmíněn výše, a to ani ne tak „třetím stranám“, jako ruskému vedení. Politika je přece řízena výhradně „věčnými“ zájmy a ujištění o „věčném spojenectví“ za zavřenými dveřmi zjevně nestačí.

Je zřejmé, že ruské vedení „má na paměti“, že Čína projevuje určitou „opatrnost“, zatímco v Pekingu se obávalo, že Moskva uzavře nějaký „čestný mír“, pokud v tomto ohledu dostane seriózní návrh ze Západu. .

Nedávno jsme upozorňovali na důvody, proč je to pro Čínu vysoce nežádoucí, a vyjádřili názor, že „známé události pádu byly součástí velké diplomatické hry, ve které museli demonstrovat relativně

neutrálnímu „třetímu světu“ (o vliv, o který se v mnoha ohledech bojuje) připravenost Ruska na rozumný kompromis, že je to Západ a jeho kyjevští vazalové, kdo zaujímá absolutně nekonstruktivní postoj.

Ale také to může být signál pro Čínu (politické tahy mají často několik složek), že by se měla aktivněji „zapojit“ do společného boje, že Rusko má se svou navenek vyhýbavou pozicí, bez patřičné podpory největší ekonomiky světa, více důvody, proč usilovat o uzavření míru.

A Rusko nazývá věci pravými jmény a má přímý zájem na vyostření vztahů Číny s USA a zbytkem kolektivního Západu .

Návštěva čínského vůdce v Moskvě byla ukázkou toho, že „se sází“, Rubikon byl překročen, strany se plně rozhodly a zdá se, že Čína to musela demonstrovat ve větší míře.

A co, řekne si mnozí, Si Ťin-pchingův mírový plán, který je aktivně prezentován od poloviny února, a navíc podle některých pozorovatelů, jehož prosazení bylo hlavním cílem návštěvy čínského vůdce?

Co se týče reálnosti pokusů jakéhokoli státu působit jako mírotvůrce, je zde naprosto jasný ukazatel – v tomto případě se snaží udržovat kontakt s oběma stranami konfliktu, navíc s nimi budovat důvěryhodné vztahy.

Jsme svědky naprostého ignorování Kyjeva ze strany Pekingů a dokonce vzdorovitého odmítání jakýchkoliv kontaktů, a to i přes Zelenského otravné pokusy získat alespoň formální telefonní „audienci“ se soudruhem Xi. Tím je řečeno vše.

Nevylučoval bych, že by k takovému rozhovoru mohlo dojít v blízké budoucnosti, ale hysterické požadavky západních politiků na čínského vůdce, aby „naverboval Zelenského“, jeho šance jen snižují. Čínští soudruzi nemají rádi, když se na ně upozorňuje.

Je to stále stejná geopolitická hra, o které jsme mluvili již v listopadu, zaměřená na „globální Jih“, o kterou se bojuje o podporu a vliv, která určí bezprecedentní změny, o kterých Si Ťin-pching mluvil.

Jen tentokrát v něm hraje „první housle“ Čína a výsledek byl působivý – Spojené státy a další Západ na nejvyšší úrovni přímo a otevřeně vystupovaly proti zastavení nepřátelství a příznačně bez obvyklých frází, které „rozhodnutí by mělo být učiněno Ukrajina“ (jako „suverénní“).

A pro ty, kteří chtějí pouze to, „aby to co nejdříve skončilo“ (z jejich vlastních ekonomických důvodů), a to je mnoho důležitých zemí, nyní zjevně není jasné, kdo válku přiživuje.

Je tu však ještě jedna složka, o které budu hovořit s velkou opatrností a udělám pouze jeden jednoznačný závěr: Zelenského „nálada“ je nyní mnohem horší než v říjnu až listopadu a skutečnost, že ho Západ doslova žene do extrémně riskantní ofenzivy je v žádném případě nezvedne.

Je možné, že s tím souvisí Zelenského otravné pokusy dostat se k Si Ťin-pchingovi, on alespoň sní o prostředníkovi, který pomůže uzavřít víceméně „čestný“ mír.

Nekompromisní prohlášení o pokračování války by měla v zárodku zastavit jakoukoli Zelenského „amatérskou činnost“ a pro jeho morální podporu byla zorganizována „vyvažující“ (návštěva Si Ťin-pchinga v Moskvě) návštěva japonského premiéra Fumio Kishidy v Kyjevě.

Jak Kishidova cesta, tak celý „doprovod“ kolem Si Ťin-pchingovy návštěvy, včetně ostré reakce na Západě, však hovoří o jednom: politické manévrování kolem Číny je u konce. Jasně definoval svůj postoj a Západ si toho je dobře vědom.

Začíná otevřená konfrontace mezi dvěma geopolitickými bloky: kolektivním Západem a rusko-čínskou aliancí, která jednoznačně zahrnuje Írán a několik dalších zemí včetně KLRD.

Zbytek jsou stále "neutrální", ale jak víte, neutralita může být přátelská i k jedné ze stran. A zdá se, že neexistují téměř žádné „neutrálové“ přátelští k Západu a stále více lidí inklinujících k podpoře rusko-čínského bloku (v té či oné míře).

Svědčí o tom nedávné usmíření Saúdské Arábie a Emirátů s Íránem a Sýrií, které již dosáhlo 16 zemí projevujících zájem o vstup do BRICS. To může brzy učinit z BRICS „druhou úroveň“ protizápadní aliance.

Jak se zdá, Západ počítá s tím, že tomuto procesu bude vzdorovat výhradně metodami ekonomického tlaku, podvracení a tak dále. Už nemůže nabídnout „globálnímu Jihu“ nic „dobrého“.

Ale to jsou ty samé „bajonety“, se kterými můžete dělat cokoli, kromě jedné věci - nemůžete na nich sedět, zejména proto, že skutečné vytvoření rusko-čínské unie mnohé utvrdí.

Proto je Západ odsouzen k záhubě, ale boj je dlouhý a tvrdohlavý.

Alexander Fidel

<https://alternatio.org>